

¹Da nun herzukam der siebente Monat und die Kinder Israel in ihren Städten waren, versammelte sich das ganze Volk wie ein Mann auf die breite Gasse vor dem Wassertor und sprachen zu Esra, dem Schriftgelehrten, daß er das Buch des Gesetzes Mose's holte, das der HERR Israel geboten hat.²Und Esra, der Priester, brachte das Gesetz vor die Gemeinde, Männer und Weiber und alle, die es vernehmen konnten, am ersten Tage des siebenten Monats{~}³und las daraus auf der breiten Gasse, die vor dem Wassertor ist, vom lichten Morgen an bis auf den Mittag, vor Mann und Weib und wer's vernehmen konnte. Und des ganzen Volkes Ohren waren zu dem Gesetz gekehrt.⁴Und Esra, der Schriftgelehrte, stand auf einem hölzernen, hohen Stuhl, den sie gemacht hatten, zu predigen, und standen neben ihm Matthithja, Sema, Anaja, Uria, Hilkia und Maaseja, zu seiner Rechten, aber zu seiner Linken Pedaja, Misael, Malchia, Hasum, Hasbaddana, Sacharja und Mesullam.⁵Und Esra tat das Buch auf vor dem ganzen Volk, denn er ragte über alles Volk; und da er's auftrat, stand alles Volk.⁶Und Esra lobte den HERRN, den großen Gott. Und alles Volk antwortete: Amen, Amen! mit ihren Händen empor und neigten sich und beteten den HERRN an mit dem Antlitz zur Erde.⁷Und Jesua, Bani, Serebja, Jamin, Akkub, Sabthai, Hodia, Maaseja, Kelita, Asarja, Josabad, Hanan, Pelaja und die Leviten machten, daß das Volk aufs Gesetz merkte; und das Volk stand auf seiner Stätte.⁸Und sie lasen im Gesetzbuch Gottes klar und verständlich, daß man verstand, was gelesen ward.⁹Und

¹اجْتَمَعَ كُلُّ الشَّعْبِ كَرَجُلٍ وَاجِدٍ إِلَى السَّاحَةِ الَّتِي أَمَامَ بَابِ الْمَاءِ وَقَالُوا لِعَزْرَا الْكَاتِبِ أَنْ يَأْتِيَ بِسِفْرِ الشَّرِيعَةِ مُوسَى الَّتِي أَمَرَ بِهَا الرَّبُّ إِسْرَائِيلَ.²فَأَتَى عَزْرَا الْكَاتِبُ بِالشَّرِيعَةِ أَمَامَ الْجَمَاعَةِ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَكُلِّ قَاهِمٍ مَا يُسْمَعُ فِي الْيَوْمِ الْأَوَّلِ مِنَ الشَّهْرِ السَّاعِ.³وَقَرَأَ فِيهَا أَمَامَ السَّاحَةِ الَّتِي أَمَامَ بَابِ الْمَاءِ مِنَ الصَّبَاحِ إِلَى نِصْفِ النَّهَارِ أَمَامَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْقَاهِمِينَ. وَكَانَتْ أَدَانُ كُلِّ الشَّعْبِ تَحْوَ سِفْرِ الشَّرِيعَةِ.⁴وَوَقَفَ عَزْرَا الْكَاتِبُ عَلَى مَنبَرِ الخَشَبِ الَّذِي عَمِلُوهُ لِهَذَا الْأَمْرِ، وَوَقَفَ بِجَانِبِهِ مَتْنِيَا وَسَمْعُ وَعَنَايَا وَأُورِيَّا وَجَلْقِيَّا وَمَعْصِيَا عَنْ يَمِينِهِ، وَعَنْ يَسَارِهِ قَذَابَا وَمِيشَائِيلُ وَمَلَكِيَّا وَخَاشُومُ وَخَسْبَدَانَةُ وَزَكَرِيَّا وَمَسْلَامُ.⁵وَفَتَحَ عَزْرَا السِّفْرَ أَمَامَ كُلِّ الشَّعْبِ لِأَنَّهُ كَانَ قَوْقُ كُلِّ الشَّعْبِ. وَعِنْدَمَا فَتَحَهُ وَقَفَ كُلُّ الشَّعْبِ.⁶وَبَارَكَ عَزْرَا الرَّبَّ إِلَهَ الْعَظِيمِ. وَأَحَابَ جَمِيعُ الشَّعْبِ، أَمِينَ أَمِينَ. رَافِعِينَ أَيْدِيَهُمْ، وَخَرُّوا وَسَجَدُوا لِلرَّبِّ عَلَى وُجُوهِهِمْ إِلَى الْأَرْضِ.⁷وَبَشَّعُوا وَتَابَيَا وَشَرَّبُوا وَتَابَمِينَ وَعَقُوبُ وَشَبْتَائِي وَهُودِيَّا وَمَعْصِيَا وَقَلِيطَا وَعَزْرَبَا وَبُورَابَادُ وَخَتَانُ وَقَلَابَا وَاللَّوِيُّونَ أَفْهَمُوا الشَّعْبَ الشَّرِيعَةَ وَالشَّعْبُ فِي أَمَاكِيهِمْ.⁸وَقَرَأُوا فِي السِّفْرِ فِي شَرِيعَةِ اللَّهِ بَيَانًا وَقَسَرُوا الْمَعْنَى وَأَفْهَمُوهُمْ الْفِرَاءَةَ.⁹وَتَحْمِيَا أَيُّ التُّرَشَانَا وَعَزْرَا الْكَاهِنُ الْكَاتِبُ وَاللَّوِيُّونَ الْمُفْهَمُونَ الشَّعْبَ قَالُوا لِجَمِيعِ الشَّعْبِ، هَذَا الْيَوْمُ مُقَدَّسٌ لِلرَّبِّ إِلَهُكُمْ، لَا تَتَوَخَّوْا وَلَا تَبْكُوا. لِأَنَّ جَمِيعَ الشَّعْبِ بَكَوْا حِينَ سَمِعُوا كَلَامَ الشَّرِيعَةِ.¹⁰فَقَالَ لَهُمْ، اذْهَبُوا كُلُّوا السَّمِينَ وَاشْرَبُوا الْخُلُوعَ وَابْعَثُوا أَنْصَبَةً لِمَنْ لَمْ يَعْذَلْهُ، لِأَنَّ الْيَوْمَ إِنَّمَا هُوَ مُقَدَّسٌ لِسَيِّدِنَا. وَلَا تَحْزَنُوا لِأَنَّ قَرَحَ الرَّبِّ هُوَ قُوَّتُكُمْ.¹¹وَكَانَ اللَّوِيُّونَ يُسْكِنُونَ كُلَّ الشَّعْبِ قَانِلِينَ، اسْكُنُوا لِأَنَّ الْيَوْمَ مُقَدَّسٌ فَلَا تَحْزَنُوا.¹²فَذَهَبَ كُلُّ الشَّعْبِ لِيَأْكُلُوا وَيَشْرَبُوا وَيَبْعَثُوا أَنْصَبَةً وَيَعْمَلُوا قَرَحًا عَظِيمًا، لِأَنَّهُمْ قَهَمُوا الْكَلَامَ الَّذِي عَلَّمُوهُمْ إِيَّاهُ.¹³وَفِي الْيَوْمِ الثَّانِي اجْتَمَعَ رُؤُوسُ آبَاءِ جَمِيعِ الشَّعْبِ وَالْكَهَنَةِ وَاللَّوِيُّونَ إِلَى عَزْرَا الْكَاتِبِ لِيُفْهَمَهُمْ كَلَامَ الشَّرِيعَةِ.¹⁴فَوَجَدُوا مَكْتُوبًا فِي الشَّرِيعَةِ الَّتِي أَمَرَ بِهَا الرَّبُّ عَنْ يَدِ مُوسَى أَنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ يَسْكُنُونَ فِي مَطَالٍ فِي الْعِيدِ فِي الشَّهْرِ السَّاعِ، وَأَنْ يُسْمِعُوا وَيُبَادُوا فِي كُلِّ مَدِينَةٍ وَفِي أُورُشَلِيمَ قَانِلِينَ، أَخْرَجُوا إِلَى الْخَبَلِ وَأَثُوا بِأَعْصَانِ رَيْثُونَ وَأَعْصَانِ رَيْثُونَ بَرِّيَّ وَأَعْصَانِ آسٍ وَأَعْصَانِ تَحْلٍ وَأَعْصَانِ أَشْجَارِ عُبِّيَاءَ لِعَمَلِ مَطَالٍ، كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ.¹⁵فَخَرَجَ الشَّعْبُ وَجَلَسُوا

Nehemiah, der da ist der Landpfleger, und Esra, der Priester, der Schriftgelehrte, und die Leviten, die alles Volk aufmerken machten sprachen zum Volk: Dieser Tag ist heilig dem HERRN, eurem Gott; darum seid nicht traurig und weint nicht! Denn alles Volk weinte, da sie die Worte des Gesetzes hörten.¹⁰ Darum sprach er zu ihnen: Geht hin und eßt das Fette und trinkt das Süße und sendet denen auch Teile, die nichts für sich bereitet haben; denn dieser Tag ist heilig unserm HERRN. Und bekümmert euch nicht; denn die Freude am HERRN ist eure Stärke.¹¹ Und die Leviten stillten alles Volk und sprachen: Seid still, denn der Tag ist heilig; bekümmert euch nicht!¹² Und alles Volk ging hin, daß es äße, tränke und Teile sendete und eine große Freude machte; denn sie hatten die Worte verstanden, die man hatte kundgetan.¹³ Und des andern Tages versammelten sich die Obersten der Vaterhäuser unter dem ganzen Volk und die Priester und Leviten zu Esra, dem Schriftgelehrten, daß er sie in den Worten des Gesetzes unterrichtete.¹⁴ Und sie fanden geschrieben im Gesetz, das der HERR durch Mose geboten hatte, daß die Kinder Israel in Laubhütten wohnen sollten am Fest im siebenten Monat¹⁵ und sollten's lassen laut werden und ausrufen in allen ihren Städten und zu Jerusalem und sagen: Geht hinaus auf die Berge und holt Ölzweige, Myrtenzweige, Palmenzweige und Zweige von dichten Bäumen, daß man Laubhütten mache, wie es geschrieben steht.¹⁶ Und das Volk ging hinaus und holten und machten sich Laubhütten, ein jeglicher auf seinem Dach

وَعَمِلُوا لَأَنْفُسِهِمْ مَطَالًا كُلُّ وَاحِدٍ عَلَى سَطْحِهِ وَفِي دُورِهِمْ وَدُورَ بَيْتِ اللَّهِ وَفِي سَاخَةِ بَابِ الْمَاءِ وَفِي سَاخَةِ بَابِ أَفْرَايِمَ.¹⁷ وَعَمِلَ كُلُّ الْجَمَاعَةِ الرَّاجِعِينَ مِنَ السَّبْيِ مَطَالًا وَسَكَنُوا فِي الْمَطَالِ، لِأَنَّهُ لَمْ يَعْمَلْ بَنُو إِسْرَائِيلَ هَكَذَا مِنْ أَيَّامِ يَشُوعَ بْنِ نُونٍ إِلَى ذَلِكَ الْيَوْمِ. وَكَانَ قَرَحٌ عَظِيمٌ جَدًّا.¹⁸ وَكَانَ يُقْرَأُ فِي سِفْرِ شَرِيعَةِ اللَّهِ يَوْمًا فَيَوْمًا مِنَ الْيَوْمِ الْأَوَّلِ إِلَى الْيَوْمِ الْآخِرِ. وَعَمِلُوا عِيدًا سَبْعَةَ أَيَّامٍ. وَفِي الْيَوْمِ الثَّامِنِ اغْتِكَافٌ حَسَبَ الْمَرْسُومِ.

und in ihren Höfen und in den Höfen am Hause Gottes und auf der breiten Gasse am Wassertor und auf der breiten Gasse am Tor Ephraim.¹⁷ Und die ganze Gemeinde derer, die aus der Gefangenschaft waren wiedergekommen, machten Laubhütten und wohnten darin. Denn die Kinder Israel hatten seit der Zeit Josuas, des Sohnes Nuns, bis auf diesen Tag nicht also getan; und es war eine große Freude.¹⁸ Und ward im Gesetzbuch Gottes gelesen alle Tage, vom ersten Tag an bis auf den letzten; und sie hielten das Fest sieben Tage und am achten Tage die Versammlung, wie sich's gebührt.